

ת"פ 27402/03/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 27402-03-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד דוד ז'נבה
נגד הנאשם	פלוני-בעצמו	פלוני-בעצמו
		ע"י ב"כ עוה"ד אריג' דהיר בשם עו"ד פאולה ברוש

גזר דין

- ביום 11.5.22 הורשע הנאשם על ידי כב' השופט יריב בן דוד. במסגרת ההסדר טיעון הודה הנאשם כתב האישום המתוקן, בשתי עבירות של איומים לפי **סעיף 192 לחוק העונשין**, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 30.1.20 לאחר ויכוח שהתגלע בין הנאשם לגרושתו (להלן: "המתלוננת") איים הנאשם על המתלוננת בהודעה קולית: **"אל תדאגי אני אשרוף לך את החיים שלך, גם הבית לא יהיה לך. דיברתי עם חבר שלי ממס הכנסה, לא יהיה לך כלום, את תשבי בבית הסוהר. תביאי את כל החומר של 10 שנים אחורה, גם חשבונות, גם מעמ, הכל את תביאי, את כל החיים שלך את תביאי, אני יביא אותך על אלונקה, אני אף פעם לא קיללתי אותך, אם אני מקלל משהו, את תקומי ותיי נכה, את לא תקומי אמן על כיסא גלגלים את תקומי על מה שעשית לי, ליד הילדה את עושה לי ככה, אינשללה... יום ראשון אני אגיש את התלונה, הוא לא ידבר איתך אביא אותך למס הכנסה, אני אביא אותך לחקירות הונאה, את תשבי בבית הסוהר".** ביום 31.1.20 שלח הנאשם למתלוננת מספר מסרונים מאיימים בהם כתב **"אני ימרמר לך את החיים, לא את ממני לא תקבלי שקל עד שלא עושה הסכם"**, **"אני יהרוס לך תחיים גם את כל מה שיש לך זה יפגע בך קשה את לא תצאי עם כלום כמו שזרקת לי תבגדים אני יראה לך איך הכל ילך לך בלי"**, **"תחשבי טוב לפני שאני אפעל חבר שלי במכס יום ראשון אני ידבר איתך יסביר לך את הכל ותחשבי לאן את רוצה להוביל את עצמך בדרך אחרת לא יהיה לך כלום אז תזהרי"**, מאוחר יותר באותו יום התקשר הנאשם אל המתלוננת ואיים עליה **"אני לא משלם לך מזונות, שום דבר אני אומר לך, את תבואי בהפוכ, אני אשרוף אותך, תיזהרי, אני לא מאיים עליך... אני אשרוף אותך"**. כל זאת בכוונה להפחידה.
- ביום 20.10.22 הוגשה הודעה מטעם שירות המבחן לפיה הנאשם סירב לשתף פעולה ועל כן לא עלה בידם להכין תסקיר בעניינו.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה וטען למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ב"כ המאשימה סבר כי בנסיבות בהן הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן אין מקום לסטות מן המתחם ועתר לגזירת עונשו ברף הנמוך של המתחם, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.
5. ב"כ הנאשם טענה לביטול הרשעת הנאשם בשל החשש לפגיע בפרנסתו בעל רישיון תיווך מקרקעין, עוסק כאינסטטור וקבלן במקומות ממשלתיים ובסיסים צבאים שבעלי עבר פלילי לא יכולים להיכנס אליהם. באת כוחו של הנאשם ציינה כי ביקשו לבטל את כתב האישום מכוח הגנה מן הצדק ולסיים את התיק בהסדר מותנה אך המאשימה סירבה לבקשתם ובכך פועלת באופן שמפלה את הנאשם אל מול מקרים דומים.
6. הנאשם הביע צער על מעשיו שנבעו מכעס וציין כי היום הם ביחסים טובים ורואה את הילדה המשותפת שלהם ברוחה.
7. כשבוע לאחר הדיון בו טענו הצדדים לעונש, הגישה ב"כ הנאשם מספר מסמכים ובהם רישיון תיווך במקרקעין של הנאשם משנת 1998, מכתב המלצה מיום 10.11.22 ממר אביטבול מני אופיר בעל החברה בו עובד הנאשם לפיו החברה נותנת שירותים לגופיים ממשלתיים וביטחוניים, צילום חשבונית ותעודת עוסק מורשה לעבודות אינסטלציה ושיפוצים מיום 2.1.19, תעודה מטעם "יצאת צדיק" ומכתב מהגב' ליטל גנאח עו"ס סדרי דין מיום 6.11.22.

ביטול הרשעה:

8. בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, לסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 ולסעיף 71א לחוק העונשין, בית המשפט מוסמך ליתן צו מבחן או צו לשירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.
9. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** נקבע, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. הלכה היא כי, ככלל, יש להימנע מביטול הרשעה על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים. (ראו ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**), וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים. (ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל**)
10. על המבקש לבטל את הרשעתו הנטל להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים. הראשון, הוא שההרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. והשני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לבטל את ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובראשם התועלת שתושג לאינטרס הציבורי חברתי מההרשעה (ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' אלון חסן**)
11. על המבקש להוכיח נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו. והדברים נכונים גם ביחס להוכחת

פגיעה הנוגעת לפרנסתו. כך למשל, נקבע ברע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל:

"החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם ... ולטעמי אין די בהצגת הסכם עבודה, לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של המבקש."

12. הנזק לו טוען המבקש הוא פגיעה בפרנסתו עקב הרשעתו בדיון, משום שזו לטענתו עלולה להוביל לשלילת רישיון התיווך במקרקעין אותו מחזיק כחמש עשרה שנים, לפגיעה בעבודתו במתקנים ממשלתיים וצבאיים.

13. סעיף 14א לחוק המתווכים במקרקעין תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המתווכים") מונה מקרים העולים לכדי עבירת משמעת. בסעיף 14א(5) נקבע כי עבירת משמעת יכולה להתקיים בין השאר מקום בו מתווך: **"הורשע בפסק דין סופי, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה שמפאת מהותה, חומריתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בתיווך במקרקעין."** הנה כי כן, לא כל הרשעה בפלילים עולה לכדי עבירת משמעת, כי אם רק עבירה **"שמפאת מהותה, חומריתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בתיווך במקרקעין"**. השאלה אם העבירה שבענייננו הינה עבירה שכזו תוכרע על ידי ועדת המשמעת.

14. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע לא אחת כי ככל ששאלת הפגיעה בעיסוק תלויה בהחלטת ועדה מקצועית, הרי שהאינטרס הציבורי מחייב להותיר בידי אותה ועדה את החלטה בדבר כשירות אותו אדם לעסוק במקצוע. ובעניין זה ראו למשל רע"פ 923/19 פלונית נ' מדינת ישראל שם קבע בית המשפט העליון בעניינה של עורכת דין כי:

"אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולתה של המבקשת לשמש עורכת דין, יש להותיר את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך. הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי נאשם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים, מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המוסמכים לכך [...] הדברים נכונים ביתר שאת, במקרה שלפנינו בו המבקשת רוצה להמשיך לעסוק בעריכת דין לאחר מעשיה החמורים"

15. באותו עניין ממש נקבע בעניינו של סטודנט לרפואה במסגרת רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל כי: **"אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולת המבקש לשמש כרופא בעתיד, צדק בית משפט קמא בכך שהותיר את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך. הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המתאימים"**

16. הנה כי כן, ההחלטה אם העבירה בה הורשע הנאשם הינה עבירת משמעת: **"שמפאת מהותה, חומריתה או**

נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בתיווך במקרקעין, הינה שאלה מקצועית, שהאינטרס הציבורי מחייב כי התשובה עליה תיבחן על הועדה המקצועית הרלוונטית, שלה הכלים וההיכרות עם עולם התיווך והמאפיינים הנחוצים למי שהינו ראוי לעסוק בתיווך.

17. **ודוק**, עיון בסעיף 14 לט' לחוק המתווכים במקרקעין מלמד כי גם אם הרשעת הנאשם תעלה לכדי עבירת משמעת, הרי שמכאן ועד לפסילת רישיונו הדרך ארוכה. זאת משום שהחוק צייד את ועדת המשמעת בשלל אמצעים משמעתיים החל מהתראה, נזיפה וקנס, וכלה בהתליית רישיון קצובה וביטול רישיון.

18. הנאשם הציג מסמכים לפיהם הוא בעל עסק לשיפוצים ואינסטלציה וכי הוא מועסק בחברה שפועלת בגופים מדיניים וביטחוניים, אולם לא מצאתי במסמכים אלה תשתית ראייתית מספקת כדי לתמוך בטענה כי הרשעתו בדין תמנע את המשך עבודתו בחברה ובגופים הללו, ובעניין זה, ראו רע"פ 3589/14 **שרון לוזון נ' מדינת ישראל**.

19. כך או אחרת, פגיעה פוטנציאלית גם ככל שמוכחת ביחס למגזר עסקי מסוים, אינה עולה לכדי נזק קונקרטי המצדיק ביטול הרשעה, משום שהוא משאיר פתח בפני הנאשם להמשיך בעיסוקו עם מגזרים עסקיים אחרים, ובענייננו מדובר במי שתיווך אינו עיסוקו היחיד. ובעניין זה ראו עפ"ג 10722-09-22 **כוכבי נ' מדינת ישראל** שם קבע בית המשפט כי: **"נזק קונקרטי אין משמעו בהכרח שהנאשם לא יוכל לעבוד דווקא באותו מקום עבודה שהוא מעוניין לעבוד בו, אלא שהוא לא יוכל למצוא כל מקום עבודה המתאימה לנתוניו"**.

20. **ודוק**, בניגוד למספר החלטות מן הערכאות הנמוכות, בדבר ריכוך הדרישה להוכחת נזק קונקרטי ברבות השנים (ראו למשל ת"פ 48336-02-18 **מדינת ישראל נ' אל עאסם**, או ת"פ 55996-11-18 **מדינת ישראל נ' סוואגן**), פסיקת בית המשפט העליון עקבית בדרישתה להוכחת קיומו של נזק קונקרטי, החל מהלכת כתב ועד ימינו אנו. ראו למשל רע"פ 6485/20 **ביטון נ' מדינת ישראל**, רע"פ 5018/18 **בוזגלו נ' מדינת ישראל**, רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**, רע"פ 3589/14 **שרון לוזון נ' מדינת ישראל**, רע"פ 5860/15 **סגל נ' מדינת ישראל**, רע"פ 7224/14 **משה פרנסקי נ' מדינת ישראל**. **ודוק**, בית המשפט העליון חזר והדגיש כי אף לאחר כניסת תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, תנאי בלעדיו אין לביטול הרשעה הוא שהרשעתו של הנאשם: **"צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו"**. ראו רע"פ 2327/19 **אדוארדו נ' מדינת ישראל**.

21. פגיעה שכזו לא הוכחה בפני, אשר על כן הנאשם לא עומד בתנאי הראשון שנקבע בהלכת כתב.

22. בכל הנוגע לתנאי השני של הלכת כתב, הרי שהעבירה שביצע הנאשם - איומים על בת זוג כשבמקרה שלנו מדובר בבת זוג לשעבר הינה עבירה שעל פניה לא מאפשרת הימנעות מהרשעה אלא בנסיבות חריגות. ראו למשל רע"פ 6403/18 **יניב קדוש נ' מדינת ישראל**, שם בית המשפט הרשיע צעיר בן 24 בגין עבירת איומים על בת זוג. לכך יש להוסיף כי בנסיבותיו של הנאשם בתיק זה לא התרשמתי כי קיים צידוק לחרוג מן הכלל בדבר הרשעה. זאת משום שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ואיין את הכנת התסקיר בעניינו ולא עבר הליך שיקום. בנסיבות אלו האינטרס הציבורי, מחייב הרשעתו.

23. סוף דבר אני דוחה את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

24. בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל ובהסכמת הצדדים, מעשי הנאשם אשר בוצעו בסמיכות זמנים והושמעו כלפי אותה אישה הווים אירוע אחד ומן הראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד.
25. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

26. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הינם שלוות נפשה, ביטחונה וחירותה של המתלוננת, ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, נקבע:

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט."

27. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני, משום שמדובר במספר מעשי איום, נפרדים בזמן ומקום, שהועברו במדיות שונות - הודעות קולית, מסרונים ושיחת טלפון - שהתרחשו בשני ימים עוקבים וזאת במטרה להפחיד את המתלוננת. האיומים בוטים, מפורשים וממוקדים. מנגד, יש לזכור, לא נעשה כל ניסיון מצד הנאשם לממש את האיום.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

28. בענייננו, הנאשם הינו המבצע העיקרי, איים על חיי המתלוננת בשתי הזדמנויות. העבירה הינה מתוכננת ולא חד פעמית, האיומים בוטים, ארוכים ומאופיינים במסוימות גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת

29. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם, היא עונש המקסימום שקבע המחוקק בעבירת איומים - שלוש שנים.

30. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג אלה מלמדת כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל:

- א. רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל, שם נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת איומים לאחר שאיים על פרודתו לאחר שהתגלע בניהם ויכוח הקשור בביתם המשותפת ובית המשפט השלום בכפר סבא גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

עמוד 5

ב. עפ"ג 3429-11-15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם נאשם הורשע בעבירת איומים וניסיון תקיפת בת זוג וצורף לו תיק של החזקת סמים ובית המשפט השלום ברחובות הטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס, בשל שיקולי שיקום בית המשפט המחוזי הפחית את רכיב המאסר בפועל לשלושה חודשים שרוצו בעבודות שירות.

ג. ת"פ 50782-05-19 **מדינת ישראל נ' יהורם לוסקי**, שם הורשע הנאשם בביצוע עבירת איומים, בכך שאיים על גרושתו באמצעות הטלפון. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל.

ד. ת"פ 28428-05-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** - שם הורשע נאשם בעל עבר פלילי מוכיח ורלוונטי בשני מקרי איומים על אשתו בדרך הטלפון הנייד ובעבירת היזק לרכוש, באשר לעבירת האיומים בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם בגין שתי העבירות 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

31. משכל זה נאמר, וגם אם קיימת בנמצא פסיקה בה בעבירת איומים הוטל עונש צופה פני עתיד, לא יהיה הדבר ראוי בעניינו של הנאשם שבפניי. זאת משום שעל מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך. אלא, שבמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירות איומים ברף **הבינוני** ולא ברף הנמוך. אשר על כן, מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה של העבירה שביצע הנאשם. ניתן לתאר בקלות מקרי איום קטגוריאליים רבים, בהם הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות חמורות הרבה פחות - למשל, איום שאינו כלפי בת זוג, איום יחיד וחד-פעמי, איום שלשוננו פחות גסה, תקיפה וממוקדת וכיוב'. לכן, מטעמי גמול, הרתעה ושוויון מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי בעניינו אינה עולה בקנה אחד עם אינטרס הציבור.

32. סוף דבר, בשים לב לריבוי האיומים, להיקף האיומים, לכך שהאיום הופנה כלפי גרושתו של הנאשם, ולכך שתוכן האיומים חריף מאוד, ממוקד מאוד, ונעשה במספר הזדמנויות, כאשר הנאשם יכול היה להתקרב ולחדול ממעשיו בכל שלב, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המשיב נע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

סטייה ממתחם העונש ההולם

33. בעניינו לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם הענישה שקבעתי וזאת משום שעל נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל**. כידוע, הלכה היא כי: "**לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא חריג ומרוקן את הכלל מתוכן**". ראו למשל ע"פ 7757/21 **אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

34. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו והתנצל על מעשיו.

ב. מאז ביצוע העבירות לפני כשנתיים לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

ג. הנאשם בהתנהלותו מנע עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, וממילא לא עבר הליך טיפולי.

ד. הנאשם אינו צעיר או מבוגר במיוחד באופן המצדיק התחשבות ואף לא הציג בפני מסמכים המלמדים על מצב בריאותי או נפשי מיוחד.

35. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו.

סוף דבר

36. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ביד שרה ברחוב שאול המלך בבאר שבע.

ב. הנאשם יתחיל בריצוי עונשו ביום 16.4.23.

ג. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויופסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ד. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירת איומים.

ה. פיצוי בסך 3,000 ₪ אותו ישלם הנאשם למתלוננת עד ליום 20.3.23.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, במעמד הצדדים.

